

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu : **J. K.**, bytom Š. č. 1112, Š., zast. *Mgr. J. B., advokátom*, Advokátska kancelária R. č. 19, B., proti žalovanému: **Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, Prievozská č. 2/B, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 2006-12346/59679-3:530/Po zo dňa 16.10.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 435/2006-46 zo dňa 24.06.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 435/2006-46 zo dňa 24.06.2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline zo dňa 03.07.2006, č. k. 2006/00620/Kod, ktorým krajský stavebný úrad v mimo odvolacom konaní

zrušil rozhodnutie obce Š., č. k. SÚ 1079/2004-Ka zo dňa 02.02.2005, ktorým bolo prerušené územné konanie na stavbu „R. D. a Ž.“ pre J. R. a A. R. na pozemku parc. č. X./X. v kat. území Š. a ktorým bola odkázaná M. K. ako účastníčka konania na súd; územné konanie bolo prerušené až do doby, kým rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť. Krajský súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že nebolo preukázané, že by vlastnícke právo stavebníkov bolo sporné s ohľadom na predložené listy vlastníctva. Rozhodnutie žalovaného prvostupňový súd považoval za vydané na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a vydané v súlade s aplikovanými ustanoveniami stavebného zákona a správneho poriadku. Žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie krajského stavebného úradu sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie. V podanom odvolaní uviedol tie isté námietky ako už boli uplatnené v podanej žalobe. Uviedol, že účastníčka územného konania M. K. uplatnila námietku, že „nesúhlasí s umiestnením stavby pre stavebníkov J. a A. R. z dôvodu, že pozemok parcela č. K. X. v kat. území Š. bol získaný podvodom a preto chce súdnou cestou riešiť túto situáciu“. Stavebný úrad obce Š. preto zhodnotil skutkový stav správne a správne postupoval, keď predmetné územné konanie o umiestnení stavby „R. D. a Ž.“ prerušil, a účastníčku odkázal na všeobecný súd. Žalovaný a aj krajský súd opomenuli prihliadať na to, že súčasťou právneho stavu je aj skutočnosť, že K. predmetné pozemky užívajú niekoľko desaťročí, čím hypoteticky mohli nastať predpoklady vydržania. Žalobca namietal, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového súdu boli vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a v napadnutých rozhodnutiach bol vyslovený nesprávny právny názor.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že zotrváva na písomných a ústnych vyjadreniach preložených krajskému súdu. Rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny a vydaný v súlade so zákonom. Preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia

bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.09.2009 (§ 156 ods. 1 O.s.p.).

Predmetom súdneho prieskumu krajského súdu v správnom súdnictve bola zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného pri vydávaní žalobou napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia krajského stavebného úradu.

Odvolačný súd posudzoval, či prvostupňový súd postupoval pri súdnom prieskume v súlade s ustanoveniami druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol v predmetnej veci v intenciách ustanovení zakotvených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 244a nasl. O.s.p.).

Z administratívneho spisu a spisu krajského súdu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

V správnom konaní J. R. a A. R. predložili pri žiadosti o vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby „R. D. a Ž.“ na pozemku parc. č. X./X. v kat. území Š. list vlastníctva. Predložili aj list vlastníctva k parc. č. X. orná pôda. Z týchto dokladov je nesporné, že sú výlučnými vlastníkmi pozemkov.

Obec Š. ako príslušný stavebný úrad rozhodnutím č. j. SÚ 1079/2004-Ka zo dňa 02.02.2005 podľa § 137 stavebného zákona prerušil územné konanie na stavbu „R. D. a Ž.“ pre stavebníkov J. R. a A. R. na pozemku parc. č. X./X. v kat. území Š. a odkázal M. K. ako účastníčku konania na súd. Z predmetného rozhodnutia vyplýva, že obec Š. takto rozhodol po vyjadrení, resp. vznesení námietky M. K., „že nesúhlasí s umiestnením predmetnej stavby z dôvodu, že pozemok parc. č. K. X. v kat. území Š. bol získaný podvodom a preto chce súdnou cestou riešiť túto situáciu“. Takúto námietku potom vyhodnotil stavebný úrad ako občiansko-právnu námietku, vyplývajúcu z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ktorá prekračuje rozsah právomoci stavebného úradu a preto územné konanie prerušil až do rozhodnutia súdu.

Krajský stavebný úrad v Žiline na základe podnetu J. R. a A. R. na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, rozhodnutiu v mimo odvolacom konaní č.

2006/00620/Pod zo dňa 03.07.2006 zrušil rozhodnutie obce Š. č. j. SÚ 1079/2004-Ka zo dňa 03.07.2006.

Na základe odvolania žalobcu Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky preskúmalo napadnuté rozhodnutie KSÚ v Žiline. Rozhodlo tak, že zamietlo odvolanie J. K. a potvrdilo rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline zo dňa 03.07.2006.

Podľa § 137 ods. 1 Stavebného zákona, stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

Podľa § 70 ods. 2 veta prvá zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti, údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové správneho rozhodnutie boli vydané v súlade s § 65 ods. 3 veta prvá správneho poriadku a majú správnym poriadkom stanovené náležitosti (§ 47).

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že krajský stavebný úrad a aj žalovaný vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a dospeli k správne právnemu záveru, že námietky žalobcov nie je možné považovať ako námietky vyplývajúce zo sporných vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám tak, ako to zakotvuje ustanovenie § 137 ods. 1 Stavebného zákona.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že dôvody odvolania sa neodlišovali od dôvodov podanej žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, s ktorými dôvodmi žaloby sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové a právne závery sú podľa názoru odvolacieho súdu vecne správne.

Preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p.). Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovaný správny orgán podľa zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská